

2023.12.31. Zweisprachig Pred3,9-15

Köszöntés/Gruß:

De én bízom benned, Uram, vallom: Te vagy Istenem! 16 Kezedben van sorsom

Ich aber, Herr, hoffe auf dich und spreche: Du bist mein Gott! Meine Zeit steht in deinen Händen. (Ps 31, 15-16a)

Prédikátor 3,1-15 Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt. 2 Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének. 3 Megvan az ideje az ölésnek, és megvan az ideje a gyógyításnak. Megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek. 4 Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és megvan az ideje a táncnak. 5 Megvan az ideje a kövek szétszórásának, és megvan az ideje a kövek összerakásának. Megvan az ideje az ölelésnek, és megvan az ideje az öleléstől való tartózkodásnak. 6 Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak. 7 Megvan az ideje az eltépésnek, és megvan az ideje a megvarrásnak. Megvan az ideje a hallgatásnak, és megvan az ideje a beszédnek. 8 Megvan az ideje a szeretetnek, és megvan az ideje a gyűlöletnek. Megvan az ideje a háborúnak, és megvan az ideje a békének.

9 Mi haszna van a munkásnak abból, amiért fáradozik? 10 Láttam azokat a bajokat, amelyeket Isten azért adott az embereknek, hogy bajlódjanak velük. 11 Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig, amelyeket megalkotott. Préd 8,17 12 Rájöttem, hogy nincs jobb dolog, mint ha örül az ember, és a maga javára törekszik egész életében. Préd 2,21; 3,22; 5,17; 8,15; 9,17 13 De az is Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. 14 Rájöttem, hogy mindaz, amit Isten tesz, örökké megmarad; nincs ahhoz hozzátenni való, és nincs belőle elvenni való. Azért rendezte Isten így, hogy féljék őt. 15 Ami volt, régóta megvan, és ami lesz, már régen megvolt; és az Isten előkeríti azt, ami tovatűnt. Préd 1,9

Prediger (Kohélet) 3,1-15 Für alles gibt es eine Stunde, und Zeit gibt es für jedes Vorhaben unter dem Himmel: 2Zeit zum Gebären und Zeit zum Sterben, Zeit zum Pflanzen und Zeit zum Ausreißen des Gepflanzten, 3Zeit zum Töten und Zeit zum Heilen, Zeit zum Einreißen und Zeit zum Aufbauen, 4Zeit zum Weinen und Zeit zum Lachen, Zeit des Klagens und Zeit des Tanzens,

5Zeit, Steine zu werfen, und Zeit, Steine zu sammeln, Zeit, sich zu umarmen, und Zeit, sich aus der Umarmung zu lösen, 6Zeit zum Suchen und Zeit zum Verlieren, Zeit zum Bewahren und Zeit zum Wegwerfen,

7Zeit zum Zerreißen und Zeit zum Nähen, Zeit zum Schweigen und Zeit zum Reden, 8Zeit zum Lieben und Zeit zum Hassen, Zeit des Kriegs und Zeit des Friedens. 9Welchen Gewinn hat, wer etwas tut, davon, dass er sich abmüht? Gott hat alles schön gemacht

10Ich sah, was Gott den Menschen zu tun überlassen hat. 11Alles hat er so gemacht, dass es schön ist zu seiner Zeit. Auch die ferne Zeit hat er den Menschen ins Herz gelegt, nur dass der Mensch das Werk, das Gott gemacht hat, nicht von Anfang bis Ende begreifen kann.

12Ich erkannte, dass sie nichts Besseres zustande bringen, als sich zu freuen und Gutes zu tun im Leben.

13Und wenn irgendein Mensch bei all seiner Mühe isst und trinkt und Gutes genießt, ist auch dies ein Geschenk Gottes.

14Ich erkannte, dass alles, was Gott schafft, endgültig ist. Nichts ist ihm hinzuzufügen, und nichts ist davon wegzunehmen. Und Gott hat es so gemacht, dass man sich vor ihm fürchtet.

15Was einmal geschah, ist längst wieder geschehen, und was geschehen wird, ist längst schon geschehen. Gott aber sucht, was verloren ging.

Alapige: Predikátor 3,9-15

9 Mi haszna van a munkásnak abból, amiért fáradozik? 10 Láttam azokat a bajokat, amelyeket Isten azért adott az embereknek, hogy bajlódjanak velük. 11 Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig, amelyeket megalkotott. Préd 8,17 12 Rájöttem, hogy nincs jobb dolog, mint ha örül az ember, és a maga javára törekszik egész életében. Préd 2,21; 3,22; 5,17; 8,15; 9,17 13 De az is Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. 14 Rájöttem, hogy mindaz, amit Isten tesz, örökké megmarad; nincs ahhoz hozzátenni való, és nincs belőle elvenni való. Azért rendezte Isten így, hogy féljék őt. 15 Ami volt, régóta megvan, és ami lesz, már régen megvolt; és az Isten előkeríti azt, ami tovatűnt. Préd 1,9

Minden év végén megállunk és számot vetünk, s minden év ad okot a visszatekintésre. Hol sírva, hol nevetve, hol egyszerre a kettőt magunkban forgatva. Idén is megannyi dolog történt a világban, s a gyülekezetünkben is. Hiszen még tart Ukrajnában a háború, meg közben a Közel-Keleten s a világ számos más pontján sem nyugodtak a fegyverek, változtak politikai helyzetek, elmékedések jelentek meg, könyvek, filmek, zenei darabok.

Saját személyes életünkben is sokféle változások történtek meg. S történnek még most is. Élet és halál megérintenek minket s mindeközben még ünnepeltünk is egész évben, hiszen 250 éves a templomunk.

Na de miért? Mi végre? A bölcsességirodalom egy igen rágós része a Bibliának. Olyasmi, amit meg kell rendesen rágni s emészteni. S van is rajta mit, hiszen kicsit olyannak tűnik ez a mostani szakasz, mintha valaki időskorában visszaemlékezne, s akkor írná le, kicsit keserű szájjal ezeket a sorokat.

De hát nem mind ezt tesszük így év végén? Egy naptári év végeztével a környezetünk is arra emlékeztet, hogy megint eltelt egy év, s szalad az idő. Helyénvaló és fontos dolog ez.

Csak hogy ami történt, amit tettünk, s ami jött ránk, azt nem mindegy, hogy milyen szemmel nézzük. Hogy csak magamat látom, a családomat látom, vagy látok szélesebb horizonton is? S halátok akkor mit is?

Mert hogy van egy olyan keret, amelyet időnek hívunk, s persze hosszan lehetne most arról elmélkedni, hogy mi is az idő, hogy mit is gondolnak róla a különböző világnézetek, de hadd emeljek ki egy gondolatot a az alapigéből. Isten Örök. Ő alkotja meg tehát a keretet. Ebben létezünk. Legyen alkalmunk ezt észre venni, legyen benne ez a számításunkban nemcsak ma, hanem életünk minden napján.

Predigttext: Prediger 3,9-15 9 Welchen Gewinn hat, wer etwas tut, davon, dass er sich abmüht? Gott hat alles schön gemacht

10 Ich sah, was Gott den Menschen zu tun überlassen hat. 11 Alles hat er so gemacht, dass es schön ist zu seiner Zeit. Auch die ferne Zeit hat er den Menschen ins Herz gelegt, nur dass der Mensch das Werk, das Gott gemacht hat, nicht von Anfang bis Ende begreifen kann.

12 Ich erkannte, dass sie nichts Besseres zustande bringen, als sich zu freuen und Gutes zu tun im Leben. 13 Und wenn irgendein Mensch bei all seiner Mühe isst und trinkt und Gutes genießt, ist auch dies ein Geschenk Gottes. 14 Ich erkannte, dass alles, was Gott schafft, endgültig ist. Nichts ist ihm hinzuzufügen, und nichts ist davon wegzunehmen. Und Gott hat es so gemacht, dass man sich vor ihm fürchtet.

15 Was einmal geschah, ist längst wieder geschehen, und was geschehen wird, ist längst schon geschehen. Gott aber sucht, was verloren ging.

Liebe Gemeinde. Oft sagen wir, dass wir in Gottes Händen sind. Er ist ewig, er schuf die Rahmen in dem wir uns befinden als Menschen. Das ist unsere Position anlässlich Silvester, und Ende des Kalenderjahres 2023.

Allein die Zeitrechnung spricht darüber in unseren Kulturkreis. Anno Domini. Im Jahre des Herrn. Gott herrscht über die Zeit.

Und so schauen wir unseren Predigttext an, mit diesem Blickwinkel. Man muss aber dazu sehen, dass der Prediger, als jüdischer Weisheitsliteratur einen sehr philosophischen und nachdenklichen Charakter hat. Dieser Ton kommt mir so vor, als wäre ich sitzen mit einem alten weisen Person bei einem Tisch, und nach dem gemeinsamen Mahl hätten wir ein langes und vielseitiges Gespräch, wo ich eher der Zuhörer bin.

Manche Sätze haben dann einen starken nachklang. Je nachdem wie ich grade bin, oder was mir eben passierte.

Wenn ich mühelose Arbeit mit weniger Erfolg habe, dann spricht mich dieser Teil an des Textes an.

Wenn ich eher hedonistisch unterwegs war, dann spricht mich den nächsten Satz an, mit essen, trinken und das Leben genießen. Oder noch weiter, wenn wir als endliche und sterbende Lebewesen über Gott und Ewigkeit uns Gedanken machen können.

So oder so liebe Gemeinde, aber alle von uns finden Momente im Jahr 2023 die teilweise berührt sind von diesem Textabschnitt. Oder besser gesagt die einen anderen Blickwinkel eröffnen auf diese Momente.

Am Ende unseres Textes finden wir einen Satz Was manchen sehr beruhigen kann wieder andere aber unruhig. „Gott aber sucht was verloren ging.“ Natürlich manche Bibelübersetzungen haben unterschiedlichen Ausdrucksweise hier, aber immerhin, wenn Gott das sucht was verloren ging, dann gilt es auch für Menschen, die verloren sind, auch für uns, dann gilt das auch für Situationen die verloren sind, dann gilt es auch für Fälle die verloren sind in unseren Augen.

Und das ist eher beruhigend. Warum? Dadurch wird etwas Teil unseres Lebens unsere Person und Persönlichkeit. Es wird eingebaut, es formt uns. Gott holt etwas oder jemanden aus der versunkenen Zeit hervor. Wenn wir andere Menschen vergessen, wenn uns Begegnungen und Worte und Blicke und Berührungen entschwinden, wenn wir verlieren, was doch wichtig für uns ist wenn wir nicht festhalten können was uns im vergangenen Jahr gegeben wurde Gott holt es hervor und legt es uns ans Herz. Damit wir wertschätzen die, die gegangen sind und verstehen was gekommen ist und wie ist es gekommen. So können wir anders achten darauf was geschehen ist anno Domini 2023.

Ich wünsche uns ein solcher Sicht und Blick, dass wir sehen und merken, der ewige Gott war mit uns und begleitete uns auch letztes Jahr. Amen

Isten gazdag áldását kívánvan,

Gottes reichen Segen wünschend,

Kádas Richárd László